

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
la străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Un cioban îndrăgostit de slova cărții

La redacția unei mari gazete din Capitală s'a prezentat mai săptămâna trecută un soldat. Nu e primul caz și nici ultimul. Nu trece zi lăsată de Dumnezeu să nu rolască coridoarele cele lungi ale redacțiilor de mulțimea vizitatorilor.

Povestea soldatului-cioban însă — o poveste simplă ce se dapănă pe războaie și prin văile, uneori sterpe, ale Maramureșului — e atât de grăitoare, atât de curată și de înălțătoare, încât am crezut-o vrednică de încreștat în gazeta noastră ca să fie cunoscută de toți frații săi, să fie citită, duminica după sf. slujbă, în mijlocul familiei și al vecinilor, de cele câteva mii de cititori ai acestei gazete.

Mai avea soldatul câteva zile până la eliberare. Intr-o după amiază însoțit de soarele roșatic al toamnei, o după amiază liberă, a plecat pe străzile Capitalei. Ochii îi erau aprinși de o lumină ce oglindea o arzătoare dorință sufletească. Pe firmele din fața palatelor căuta numele unei gazete. Căci asta vroia el. Să stea de vorbă cu un mănăstitor de condei, cu unul care scrie cărți și ziare, să-l privească în față și să-i pătrundă sufletul. Căci soldatul era un îndrăgostit al cărții, înflăcărat de focul veșnic al slovei.

Și a găsit ce a căutat. În redacția unei mare ziar a stat de vorbă cu un maestru al slovei și al condeiului, care l-a ascultat grăind, l-a spus apoi, tot în grai frumos de cioban, gânduri izvorite dintr-o legătură zilnică cu cartea, l-a pus să scrie o scrisoare și l-a însemnat în coloanele gazetei pentru cel de-acum și pentru cel ce vor veni.

Iată ce a scris soldatul:

„Mă numesc Gheorghe Breban, cioban în comuna Ieud județul Maramureș. Sunt cu patru clase primare, mi-a plăcut mult cartea, nu am rămas numai la cele citite când eram în școală, ci am căutat-o tot mai mult. Părinții nu m'au putut trimite la o școală mai înaltă, așa că tot ce-mi rămânea de făcut era să caut pe orice căi să mă apropiu singur de carte. Am împrumutat cărți de la cine mi-a dat, iar când mi-a dat prilejul să câștig un ban am dat pușinul pe care l-am câștigat și în seama cărților.

Eu aș dori să citesc mult, aș dori să cunosc munca tuturor cărturarilor... Nu vreau să mă folosesc de bunătatea nimănui, dar setea mea de slovă este așa de mare dacă nu pot cumpăra cărțile... Vă doresc multă sănătate... Rog ertați-mă căci scriu rău, dar mâna mi-e grea, și cu gramatica nu sunt frate de cruce”.

Și a plecat soldatul. Peste trei zile a lăsat tunica ostășească și a îmbrăcat ițarii

Ne cade iarna'n prag

S'a întins pustiu peste câmpii și dealuri. Le hărăzise natura coroană mândră de verdeață. Ierburi presărate cu flori, grâu și porumbiște de țese pierdea vedere peste orizont privindu-le mereu. Au venit ploile și căldura soarelui, le-a crescut și le-a făcut cu rod. A venit apoi mâna voinică a țaranului purtând peste ele coasa, seceră și plugul. Și oarul, care purtat de boii blajini, a îngrămădit în curțile gospodărilor rodul pământului, al ploii, al soarelui și al țaranului muncitor. Și a rămas pământul fără coroană, ca o oală tunsă de curând.

S'au început saucămii în sat să-și tremure frunza, mișcați de vântul ce vine dinspre părțile ghețoase dela nord. Și frunza, veștedă, îngălbenită, cu codița slăbită, a pornit printre crengi spre pământ. A plecat liniștită, urmându-și drumul dela care nu este abatere. Ba a mai și cântat în drum. Răsună pădurile de cântecele lor, cari se înfrățesc cu miile, cu zecile de mii, și așa pleacă să îngrăse pământul.

Cerul a început să plângă cu picuri mari și grei. Iar printre ei, parcă neobservați, și-au făcut loc primii fulgi de zăpadă. S'au topit îndată mai spre șes, dar s'au așezat temeinic, ca la ei acasă, pe înălțimile munților din părțile Făgărașului și ale Brașovului.

Iarna și-a anunțat adecă sosirea. De aici înainte ne putem aștepta în orice dimineață că, ieșind din culcușul cald al nopții, să vedem „c'a intrat alba'n sat”.

Pentru locuitorii satelor noastre această înseamnă început de viață nouă. S'a terminat perioada de lucru, au trecut zilele de sudoare neodihnită, din revărsatul zorilor și până seara târziu, când peste ulițele satului s'a întins pânză întunecată. Gospodarul muncitor își privește cu mulțumire roada

și țundra scurtă din lână de oale. A luat apoi drumul Maramureșului, ca acolo, pe brezele unui pământ, de multeori vitreg, în urma oilor ce pasc liniștite, să-și adape sufletul din cărțile ce le are strânse în cele patru dulapuri. Căci patru dulapuri și-a umplut cu cărțile cumpărate din truda mâinilor și din prețul unei fălci de pământ, rămasă dela părinți, pe care a vândut-o mai anii trecuți.

darului dumnezeesc și a muncii sale, strânse în hambare, podul casei și pivnița.

Nu că s'ar fi terminat cu totul lucrul. Sunt destule de făcut în jurul unei case, cu atât mai mult când e vorba de un gospodar harnic. Un gard de toamnă să nu mai poată trece porcii și găinile în ograda vecinului, ba cu vitele în grajd, ba un car de nisip aruncat în fața porții unde parcă se face cam prea mult noroiu. De lucru se găsește el, dar una e sigur: De aici încolo vine și timp liber.

Un lucru nu trebuie uitat. Timpul muncii de primăvară, vară și toamnă trebuie înfrățit cu timpul liber din decursul iernii. Numai uraul se îngrășă vara bine, iar iarna stă în bârlog de abia mai mișcă primăvara când dă colțul. Gospodarul cel bun folosește timpul cel liber de iarnă în slujba timpului de muncă. Dar cum va face el această înfrățire? *Ofelindu-și puterile sufletului și ale minții.*

Într'adevăr, în timpul cel ocupat cu lucrul timpului puterile fiecăruia sunt îndreptate mai mult în direcția aceea. Datorințele creștinești trebuiesc îndeplinite întotdeauna. Mai mult însă în timpul liber, care nu se poate întrebuința mai cu folos decât în felul acesta.

În programul timpului liber de aici încolo, primul loc îl va ocupa sufletul. Biserica să fie des cercetată și preotul satului des vizitat. Are atâtea de întrebat un bun creștin, atâtea întrebări de lămurit. Și în ascunzăturile adânci ale sufletului cine i-ar putea lumina mai puternic decât preotul satului care e pus tocmai mijlocitor între Dumnezeu și oameni, între întunecatul în care ne abatem pe pământ și lumina cerească de deasupra.

Între izvoarele luminii numărăm apoi și cărțile bune. Au apărut o mulțime de articole ca cele cuprinse în „Cărțile bunului creștin” și „Presa bună”, toate cu conținut religios, scrise în graiul frumos al poporului așa că de toți pot fi înțelese. Slova lor e ca o sămânță bună, care așteaptă un pământ mănăst, un suflet dornic de lumină și adevăr, ca în el să încolțească și să dea roada veșnică.

Dar acela care va ieși cu sufletul mai împăcat, mai înălțat și mai lumi-

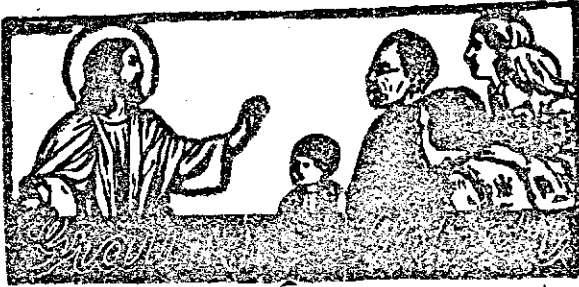
nat, va fi acela care se va apropia mai des de sfintele taine. Mântuitorul lumii aşteaptă în chivotele altarelor. Celor ce se vor apropia de el le va da înţelegere, putere şi mulţumire multă.

În rândul al doilea trebuie cultivată mintea. Sunt atâtea cunoştinţe folosite pentru un gospodăru, cunoştinţe cari îi vor uşura munca din timpul verii. În serile lungi ale iernii, adunaţi la casa vecinului, toţi gospodarii de pe o uliţă, nu-şi vor putea petrece mai bine seara decât citind din cărţile cari se ocupă cu agricultura, cu viile, pomăritul, creşterea vitelor şi celelalte ramuri de activitate a ţăranului român. Mereu se spune că s'ar putea produce mai multă roadă şi de mai bună calitate dacă pământul s'ar lucra mai temeinic. Or, cărţile de specialitate, cari se pot găsi la preotul sau învăţătorul satului, tocmai acest lucru îl învaţă, cum trebuie lucrat pământul mai temeinic, ca să dea roadă cât mai înbelşugată.

Iarna bate 'n prag. Gospodarul bun îşi oţeleşte puterile sufletului şi ale minţii, pentru ca la primăvară să pornească la drum cu puteri înprospătate.

S. Orian

Dragoste de ţară. La întrecerile de sbor cu aeroplanele cari au avut loc în decursul anului trecut, între popoarele cari s'au distins ca cele dintâi a fost poporul italian. Opt aviatori italieni au făcut figuri curajoase prin aer şi au sburat cu o înălţime care a adus elaste şi vază ţării lor. Pentru aceste fapte vitejeşti, Mussolini l-a chemat săptămâna trecută şi l-a decorat, personal, cu câte o medalie de aur, cea mai mare şi mai de preţ medalie ce se poate da sburătorilor. Aviatorii au primit medalile cu mulţumite. Ştiind însă că ţara lor se află la strâmtoare, din pricina războiului ce-l poartă în Africa, au dăruit medalile de aur ţării, ca prin ele să sporească aurul aflător la banca naţională. Iată un semn, mic, dar mult grăitor, despre felul cum ştiu popoarele înaintate să-şi iubească ţara.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminică a XXV după Rusalii
sau a VIII după Înălţarea sfintei
Cruci. Luca 10, 25—37.

25. *În vremea aceea venit-a un legiuitor la Isus, ispitindu-l pe el şi zicând: „Dascăle, ce voi face ca să moştenesc viaţa de veci”. 26. Iară el a sis către el: „În lege ce este scris? Cum ceteşti?”*

Legiuitor este unul care ştie să tălmăcească legile, fie acelea dumnezeieşti fie omeneşti. Iidovii pe vremea aceea însă nu aveau alte legi decât ale lui Moisi. Acest legiuitor nu de aceea l-a întrebat pe Isus, ce să facă ca să moştenească viaţa de veci, că doară n'ar fi cunoscut legea, ci pentru că credea că Mântuitorul va avea altă părere decât legea lui Moisi. Mântuitorul nu ia în nume de rău întrebarea legiuitorului, ci îi răspunde tot cu o întrebare. Legiuitor fiind cel ce l-a întrebat, tot la lege îl îndrumă Isus şi îl întreabă: „În lege ce este scris?” Cu aceasta a voit să arate, că el n'a venit să desfiinţeze legea lui Moisi, ci ca să o cinstească şi mai mult, şi cel mult să o îndrepteze.

27. *Iară el răspunsând a sis: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima, şi din tot sufletul tău, şi din toată vârtutea ta, şi din tot cugetul tău, şi pe deapropoalele tău ca însuşi pe tine”.*

Mântuitorul aprobă răspunsul lui.

28. *Şi i-a sis lui: „Drept ai răspuns, fă aceasta şi vei fi viu”.*

Interesant e însă că Mântuitorul îi răspunde tot cu cuvintele Legii, pentru că: „fă aceasta şi vei fi viu” sunt cuvinte din legea lui Moisi, şi anume din cartea Leviticul cap. 18, vers 5. Văzând legiuitorul că Mântuitorul nu numai că cunoaşte minunat legea lui Moisi dar şi ţine la ea şi o ştie chiar de rost, s'a văzut păcălit rău. El credea că-l va putea prinde în cursă pe Isus, şi când colo se vede păcălit pe sine. Ca să se scoată din întorcătură, — căci cuvintele de aprobare ale Mântuitorului par a însemna: „Dacă ştii aşa de bine ceea ce ai să faci, la ce mă mai întrebi?”, va să zică o certare destul de fină — vrea să arate că totuşi n'a pus o întrebare de prisos.

29. *Iară el vrând să se îndreptese, a sis către Isus: „Şi cine este deapropoalele meu?”*

Iidovii nu erau adecă de aceeaşi părere cu privire la întrebarea: cine este deapropoalele meu? La ei era anume o poruncă, care spunea: „Să iubeşti pe deapropoalele tău şi să urăşti pe duşmanul tău”, sub deapropoalele înţelegându-se numai evreii.

30. *Iară Isus răspunsând a sis: „Un om oarecare s'a pogorât din Ierusalim, în Ierihon, şi a căsăt într-o tâlhărie, cari după ce l-au desbrăcat şi l-au rănit, s'au dus, lăsându-l abia viu”.*

Din Ierusalim până la Ierihon sunt cam şase oare de drum, adecă 28 de kilometri. Ierusalimul zace cu 450 de metri mai sus decât Ierihonul. Şi astfel drumul vine tot la vale. Drumul încolo era foarte cercetat, căci foarte mulţi negustori, pelerini şi preoţi, făceau drumul acesta. Era însă plin de primejdii, fiindcă ducea printre stânci înalte şi spăne, printre cari petreceau şi mai petrec încă şi astăzi foarte mulţi hoţi şi tâlhari. Aceşti tâlhari l-au atacat şi pe bietul nostru drumet, lăsându-l aproape mort.

Foia „UNIRII POPORULUI”

În jurul minunilor de cari se vorbeşte mereu

2

Minunile istorice în sf. Scriptură

În istoria Legii Vechi, care începe cu zidirea lumii şi sfârşeşte cu vremile dinaintea Naşterii Domnului, întâlnim foarte des istorisite fapte peste fire, sau minuni, pe cari le-a făcut Dumnezeu prin diferiţi oameni dreşti. Însuşi începutul cărţii sfinte e o minune, şi pare că cea mai mare dintre toate: facerea lumii din nimie. Dumnezeu a zis să se facă lumina, cerul, pământul, plantele, animalele, peştii, păsările, stelele cerului, şi s'au făcut toate la porunca lui.

Oamenii cari nu cred în Dumnezeu, nu pot crede şi nu cred nici în facerea lumii de către Dumnezeu. Ei spun că lumea n'a fost făcută de nimie, că totdeauna a fost materie. Din această materie veşnică s'a făcut şi pământul nostru, şi luna şi soarele, şi stelele, după legi cuprinse în materie.

Nici un duh nu este, spun ei, nici unul atotputernic, ci lumea s'a făcut la întâmplare şi nu după legi cari nu sunt altceva decât proprietăţi ale materiei. De pildă: materia grea merge la fund, cea uşoară se ridică; orice materie are greutate; orice materie la căldură

mare se topeşte şi se schimbă în gaze, în aburi. Oamenii cari nu cred în Dumnezeu, nu cred nici în celelalte minuni povestite în sf. Scriptură. De pildă ei spun că Moisi n'a despărţit Marea Roşie să treacă Iidanii ca pe uscat, ei s'a întâmplat acolo flux şi reflux: adică apa mării şi azi la anumite ceasuri se trage dela uscat, apoi la alte ceasuri creşte. Mai spun, că Moisi n'a scos cu toiagul apă din stâncă, ei el era om care avea putere să simtă unde sunt izvoare, cum sunt şi azi oameni cari sunt purtaţi prin deşerturi, să afle prin simţul lor unde sunt izvoare.

Şi aia mai departe: necredincioşii nu cred în minuni, ei sau le explică pe cale firească, naturală, sau spun că sunt poveşti şi nu realităţi.

Şi azi dacă s'ar întâmpla o minune, ei nu ar putea crede în ea, şi ar spune că-i minciună, sau înşelare.

Noi credincioşii ştim însă, că toate faptele povestite în sf. Scriptură ca minuni, sunt într'adevăr lucruri peste fire, şi ele s'au întâmplat aşa cum sunt istorisite.

Facerea lumii din nimie, arată atotputernicia lui Dumnezeu. Dacă a făcut El materia şi lumea, El le-a dat şi legile, proprietăţile pe cari le au până azi.

Nici o lege n'ar fi dacă n'ar fi dat-o cineva. Legile lumii nu s'au putut naşte, dela ele, nici materia, fiindcă în lume nimie nu se naşte, nu se face dela sine însuşi. Nici un fir de iarbă,

Minunile din sf. Scriptură Dumnezeu le-a făcut, pentru-ca să se descopere pe Sine însuşi, să arate că El este stăpânul şi ziditorul tuturor, şi pe El trebuie să-l azeuăm.

Minunile Domnului Hristos s'au întâmplat, pentru a arăta că El e Fiul lui Dumnezeu şi să credem în El.

Niciodată o minune nu se săvârşeşte, fără o justă mără şi bună. Minunile nu se fac pentru a face o plăcere oamenilor, ori pentru a-i distra, cum fac scamatorii. Între minunile descrise în sf. Scriptură şi minunăţiile pe cari le fac vrăjitorii, fakiirii, spiritiştili, e deosebire ca cerul de pământ.

Prin cine s'au făcut minunile?

Dumnezeu şi-a ales în toată vremea omenii prin cari a săvârşit minunile, atunci când nu le-a făcut singur, sau Domnul Iisus Hristos. Niciodată nu s'a săvârşit vreo minune printr'un om păcătos, uşorag, hoţ, curvar sau plin de alte păcate mari.

Minunăţiile cari se fac cu ajutorul diavolului, cum au fost semnele magilor-preoţi din Egipt în vremea lui Moisi, se săvârşesc de obicei prin oameni isteţi, dar păcătoşi.

Pentru săvârşirea minunilor, Dumnezeu alege pe oamenii sfinţi, cum au fost Moisi şi toţi proorocii şi sfinţii, dela apostoli şi până azi.

Dacă vom cerea vicia a celor — bărbaţi şi femei — prin care Dumnezeu a să-

31. *Și s'a întâmplat de a trecut un preot pe aceea cale, și văzându-l a trecut.* 32. *Așisderea și un levit, fiind la acel loc, venind și văzându-l, a trecut.*

Iată adevăratele tipuri de preot și levit jidovesc! Ei, cari erau chemați să se îndelețnicească cu cele sfinte, cu citirea și talmăcirea legii și cu îndemnarea poporului la împlinirea ei, trec pe lângă cel nefericit, nebăgându-l în seamă. Da, pentru că așa erau preoții și levii (ajutorii preoților la aducerea jertfelor) jidovești. Ei făceau totul numai de ochii lumii. Pe străzile și pe piețele orașelor, la colțuri și răspântii, unde puteau fi văzuți deodată din mai multe părți, acolo se arătau darnici și milostivi, își arătau tuturor părul lor nepieptănat și barba plină de rămășițe de mâncare, ca să dovedească poporului că postesc și astfel să fie laudați. Aici însă, în pustie, nu-i vedea nime, nu se puteau aștepta la nici un fel de laudă, deci trec pe lângă bolnav ca pe lângă un lemn, ori ca pe lângă o peatră. Unii vreau să-i scuize pe acești păcătoși cu aceea, că ei nu puteau ști cine este nefericitul acela, că nici vorbi nu putea, nici de pe haine nu se cunoștea, că păgân este ori jidov ori, chiar mai rău decât păgânii, adică samaritean. Aceasta însă nu-i scuza, că în caz de nefericire omul nu trebuie să caute la fața nefericitului, ci să-l ajute.

33. *Iară un samarinean mergând a venit la el, și văzându-l i-s'a făcut milă de el.* 34. *Și apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând unt de lemn și vin: și punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.* 35. *Și a doua zi când a purces, scoțând doi arginți, i-a dat gâdei, și i-a zis: „Poartă-i grijă, și orice vei mai cheltui, întorcându-mă voi în întoarcere fie.”*

Ce mai palmă grozavă le-a dat acest samarinean, — pe cari îi urau jidovii mai rău ca pe păgâni, fiindcă nu erau de a-

ceeaș credință cu ei — preotului și levitului jidovesc! Palmă sufletească nu trupească, care însă mai tare doare ca cea trupească. El cât ce-l vede, îi spală ranele cu unt de lemn mai întâi și apoi cu vin, pe cari călătorii din acele ținuturi le purtau pururea cu sine, atât pentru rane cât și pentru mâncare, îl așează pe calul sau măgarul său, îl duce la cea mai de aproape cărciumă, acolo îl mai îngrijește încă o dată; iar dimineața, când el avea să plece pentru isprăvirea afacerilor sale, îl dă în grija cărciumarului, căruia îi dă de cheltuială și doi arginți, o sumă destul de frumoasă pe vremea aceea, și apoi îi făgăduiește că întorcându-se înapoi îi va plăti tot ce a cheltuit cu el. Unde-ți trebuie o mai mare milă, omenie și dragoste decât aceasta? Și mai multă laudă vrednice acest samarinean de aceea, fiindcă nefericitul putea să fie chiar jidov, și astfel dușman de moarte cu el. Dar el nu caută la aceasta, ci îl ajută.

36. *Care dintre cei trei ți se pare a fi mai aproape celui căzut între tâlhari? 37. El a zis: „Carele a făcut milă cu dânsul”. Deci i-a zis lui Isus: „Pasă de fă și tu așisderea!”*

Legiutorul trebuia să arete acum: dacă a înțeles pilda, el ocolește însă numele de samarinean, pe cari nu le plăcea jidovilor nici să-i amintească, de aceea zice numai atâta: „Cel ce a făcut milă cu dânsul”. Iară Mântuitorul îi răspunde: „Pasă, adică mergi, și fă și tu asemenea.”

Omul care s'a pogorât din Ierusalim în Ierihon este Adam care a căzut în păcat și astfel a fost rănit și aproape omorât. Adam a locuit mai întâi în Ierusalim, adică în casa păcii, în paradis și se află în statul nevinovăției, bucurându-se de cea mai desăvârșită pace atât cu Dumnezeu, cât și cu Eva și cu animalele. De acolo s'a coborât în Ierihon, adică pe păământ unde toate sunt schimbătoare, și unde atâtea necazuri l-au întâmpinat din toate părțile. Hoții sunt dracii cari l-au

înșelat pe Adam și pe Eva și din statul nevinovăției i-au trecut în statul păcatului. Acești diavoli i-au cauzat tot felul de răni. Preotul și levitul sunt legea veche, care nu l-au putut vindeca și îndrepta pe omul căzut în păcat. Samarineanul este Isus Hristos care pe toți oamenii îi îngrijește și vindecă. Calul resp. dobitocul pe care l-a urcat pe cel bolnav este firea omenescă a Mântuitorului, pe care șade firea sa cea dumnezească. Casa de oaspeți, la care l-a dus, este biserica lui Isus care-i primește pe toți oamenii. Vinul este sângele Domnului care vindecă păcatele noastre, uleiul este mila, îndurarea și bună-tatea de inimă a lui Isus. Gazda casei de oaspeți este sf. Petru care conduce biserica lui Hristos.

* * *

O inimă miloativă este de regulă și mai aplecată de a asculta cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce are inimă bună față de deaproapele său nu o va avea împietrită nici față de Dumnezeu. — Ceice sunt conducătorii poporului să grijească să nu facă și ei asemenea preotului și levitului. — Să ne dăm seama, stând de vorbă cu noi înșine, că oare noi asemănăm-ne cu samarineanul cel milostiv. Dacă nu ne asemănăm și totuși ne batem piepturile că suntem creștini, suntem farisei — Să nu desprețuim și noi pe cei de altă lege, și apoi să pășim că legiutorul din sf. evanghelie de astăzi, fiind rușinați de Mântuitorul la judecata din urmă.

Părintele Iuliu

Economia e sfântă. Așa spun Americanii. Un fabricant din New-York a făcut o pușculiță cu totul nouă. Pușculița de care amintim e așezată într-o plață publică. Ea are un gramfon mic, care de câteva ori la zi rostește aceleași cuvinte: „Economia e sfântă”. Și dacă nu va fi tocmai sfântă, adăugăm noi, e sigur că e foarte folositoare. Strop cu strop fac al mărilor potop, spunea cineva, și Leu cu Leu formează o mie. Deci, unde se poate economisi un Leu să se economisească. Cine face astfel va ajunge de bună seamă la o mie.

văruit minuni, vom afla, că ei nu s'au abătut din calea Domnului, că au fost oameni de mare credință, de adâncă curățenie, umiliți și plini de dragoste față de deaproapele.

Dumnezeu a dat putere de a face minuni unor sfinți și sfinte, pentru a dovedi prin ele, că acei oameni dus o viață deosebită de a multimilor, că sunt aleși ai lui Dumnezeu. Și Atotputernicul mai lucrează minuni prin sfinți, pentru a veni în ajutorul omenirii îndurerată, pentru a mări credința și a îndrepta moravurile oamenilor.

Când se svonește desic despre vr'un lucru peste fire, să s'ar fi petrecut undeva, sau cu cineva, mai întâi trebuie să cercetăm acea persoană. Dacă e cineva cunoscut ca necurat, bețivan, hoț, tâlhar, pizmătare, plin de mânie, seump, iacom — sau dacă are alte patimi mari, n-ai nu mai trebuie să ne pierdem vremea cu ceace se svonește despre el. Știm dela înosput că nu poate fi adevărat, deoarece Dumnezeu niciodată n'a făcut minuni prin oameni plini de păcate mari.

Dacă eel în jurul căruia se spune că se fac minuni, e plin de mândrie, dacă se laudă și disprețuiește pe alții, putem ști că-i mincinos, și că minuni prin el nu se pot întâmpla.

Așa dar, vom cerceta bine omul, să vedem dacă e al lui Dumnezeu sau ... al ecuilalt. Căci sunt și de aceștia.

Apoi va trebui să deosebim bine și să cercetăm lucrurile petrecute, despre care se spune că s'au minuni.

Să fie martori vrednici de încredere. Lucrul petrecut să nu se fi putut face cu puterile omului, sau ale firii. Să fie un semn întăritor de atotputernicia și bună-tatea lui Dumnezeu.

Să nu ne grăbim a declara un lucru minune, până ce nu-l cercetăm pe toate fețele, și noi și alții mai învățați decât noi.

Poate fi văzut Dumnezeu?

În chip firesc și natural, Dumnezeu nu poate fi văzut cu ochii nostri cei trupești. Noi cu ochii trupului, nu vedem nici aerul din jurul nostru, care e materie, ca apa de-o pildă, numai e mai subțire cu mult și mai ușor. Așadar noi nici materia prea fină nu o putem vedea. Cum am putea vedea deci, un duh, spirit desăvârșit. Zice iarăși Scriptura: „Pe Dumnezeu este cu neputință oamenilor a-l vedea”.

Dar dacă nu-l putem vedea cu ochii trupului pe Dumnezeu, fiindcă este spirit, îl putem totuși vedea cu ochii duhului nostru, cu ochii minții. Adică îl putem cunoaște. Căci cunoașterea este tot un fel de vedere.

Și cum îl putem vedea pe Dumnezeu cu ochii minții? Așa, că privim minunatele lucrări de pe pământ și de pe cer, cu legile lor uimitoare, cu frumusețea și măreția lor și ne zicem cu mintea: Toate acestea trebuie să le fi făcut cineva — fiindcă din nimica nu se face nimic. Cel ce le-a făcut trebuie să fie atotputernic, nemărginit, prea înțelept, prea bun,

căci toate într-o înțelepciune și frumusețe le-a făcut. Așasta e Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului.

Iată cum putem vedea cu ochii duhului nostru, cu mintea noastră, pe Dumnezeu, în fiecare zi și în fiecare clipă.

Prin aceea să-l cunoaștem, cum zice Apostolul Pavel: „Cele nevăzute ale lui Dumnezeu, ca și veșnicia, atotputernicia și dumnezeirea, se văd dela înșepăturile lumii, prin lucrurile pe cari le-a făcut”.

Dacă toți oamenii cu mintea sănătoasă pot vedea pe Dumnezeu în toată ziua, adică îl pot cunoaște după lucrurile mâinilor Lui. Il putem vedea — adică puterile lui și înțelepciunea Lui — și într'un fir de iarbă sau într'o gărganie, ori într'o floare.

Dar această vedere, această cunoaștere a lui Dumnezeu, nu este o minune, ci un lucru firesc.

Dumnezeu în sine, așa cum este, nu poate fi văzut de ochii trupului. Dar nici cu mintea noastră mărginită nu-l putem vedea, nu-l putem cunoaște deplin. El e nemărginit, iar înțelegera noastră mărginită.

Într'o oglindă de-o schioapă nu se poate vedea tot muntele Ceahlăului, sau Surul, ci numai o mică parte din el.

Dumnezeu, deci, nu poate fi văzut, așa cum este, de nime pe lume. Dar sub altă formă nu se poate arăta? Vom arăta într'un articol viitor.

(Va urma)

Între credincioșii noștri din Brezoiu

Brezoiul este un frumos sat de munte pe valea Lotrului, în jud. Vâlcea din Oltenia, plasa Cozia, nu departe de revărsarea Lotrului în Olt și la 5 kilometri de gara Lotru. Acest sat se compune din două părți, una este satul însuși ceva mai la deal, alta este așezarea cea nouă făcută de Societatea „Carpatina” în jurul fabricii de cherestea. Această parte din urmă este un adevărat orașel, cu străzi frumoase, bine îngrijite, cu lumină electrică și conducere de apă pe țevi (apeduct).

La aceea fabrică lucrează cu totul peste 2000 de oameni, cei mai mulți sunt muncitori cu palmă, ceilalți funcționari. Cea mai mare parte dintre muncitorii cu palmă sunt români ardeleni, și anume din părțile Dejului, Sătmăruului și Maramureșului, așadar români uniți.

Acești români uniți lucrează de zeci de ani acolo, fără de a avea mângâierile sfintei noastre biserici. Cununiile, botezurile și înmormântările le făceau o parte la ortodocși, altă parte la romano-catolici, iară unii nicăiri, crescându-le copiii aproape fără Dumnezeu.

Marelui Mitropolit Vasile este a se mulțumi că s'a gândit în sfârșit și la ei, trimițându-le acolo pe p. canonic Ioan Moldovan dela Blaj, care i-a conseris și a aflat că sunt peste 600 de suflete greco-catolice.

Mare a fost bucuria acestor credincioși când au observat că bunul Mitropolit dela Blaj începe a se gândi și la ei, începând să le trimită, cel puțin la sărbătorile mari, câte un preot care să-i grijească sufletește.

Duminecă în 20 Octomvrie i-am cercetat și subsemnatul, le-am slujit o sfântă liturghie, la care s'au și împărtășit câteva femei, după amiaza am ținut oră de religie cu copiii atât de dornici de învățături creștinești, și pe urmă le-am slujit un paraclis. La toate aceste slujbe au luat parte peste 150 de credincioși cari sorbeau nu alta învățăturile creștinești.

Cum acolo n'avem nici biserică, nici bătănie, ba nici odăjdii și vase sfinte, am fost silit să le duc toate dela Blaj. În schimb le-am făcut bieților credincioși o adevărată zi de sărbătoare și de înălțare sufletească. Și, din îngrijirea Preavenatului Conzistor Arhiepiscopesc dela Blaj, această zi de mare fericire pentru acei credincioși, smulși de neazurile vieții dela săminurile lor, se va repeta tot din două în două săptămâni.

Un lucru nu-l pot lăsa fără a-l aduce la cunoștința cetitorilor noștri. Să vedeți, cum se îngrijesc credincioșii romano-catolici, reformati și jidovi de credincioșii lor! Am călătorit împreună cu preotul reformat Czirkák János din Sibiu. Și el mergea să-și vadă cele 70 de suflete incredinate păstoririi sale. Ii cerstează tot din patru în patru săptămâni. Știți însă că cheltuielile de călătorie și de trai acolo le suportă credincioșii! Da, da, credincioșii. Prim-cursorul lor încasează în fiecare sâmbătă seara dela credincioșii lor darea bisericească pe care o plătesc regulat, și informa aceasta și primiso regulat mângâierile religiei lor în limba lor ungurească.

Tot asemenea romano-catolicii. Să vedeți ce biserică mândră și-au făcut! Și lucrează la ea cu palma lor înșiși credincioșii. Când eram

eu acolo, tocmăi copereau turnul. Și jertfese credincioșii, frumos și mult pentru sfântul altar, deși sunt între ei români, italieni, germani și unguri. Și le ajută Dumnezeu, înăut acuma au și biserică și casă parohială puse sub copcriș.

Iată, ce e în stare să facă jertfa și dragostea de biserică! Și să nu credeți că credincioșii rom. catolici ori reformati sunt mai bogați decât ai noștri! Nu, și încă odată nu. Sunt în schimb mai conștii că fără de jertfa biserica nu se poate susține.

Până nu vom înțelege și noi acest lucru, până nu vom introduce și noi darea bisericească, nu vom putea înainta, ba nu vom putea nici ehiar trăi.

Doosemdata atăta.

Iullu Maior

Inaugurarea Casei Culturale în comuna Ticu (Plasa Aghireș-Cluj).

Sunt abia 6 săptămâni de când Minele „Șoreșani” au donat comunei Dâncu o Casă Culturală și duminică în 3 Noemvrie a. c. am avut bucuria de-a asista la o nouă inaugurare de Casă Culturală, de astădată în comuna Ticu, cea mai apropiată de colonia Mineră „Șoreșani”. Este o nouă dovadă că această mare industrie românească, — neaprecuțind nici o jertfă — își urmează cu precizie și stăruință de fier programul său de culturalizare și de întărire a conștiinței naționale, fără a urmări vre-un scop politic sau de interes particular, ci având suprema țință întărirea elementului românesc și ridicarea lui la nivelul ce i-se cade în statul național al României întregite, asigurându-i prin aceasta țință de a stăpâni de fapt bunurile și bogățiile țării sale, cari astăzi sunt — durere în mare parte în mâni străine. Iată cel mai ideal și măreț scop urmărit de o mare industrie românească, poate unică în această privință în toată țara. Primirea oaspeților s'a făcut la poarta triumfală ridicată la intrarea în comună, fiind salutați de d. inv. E. Maxim, în costum național „tip Ticu”, în fruntea unui grup de tineri costumați la fel. De aici, în frunte cu fanfara Minelor „Șoreșani” s'au îndreptat spre școală, în localul căreia este adăpostită Casa Culturală.

Serbarea inaugurării a început prinsfeștanie, slujită de p. local Alexandru Fărcaș care după stropirea cu aghiazmă a localului și a poporului adunat în număr mare, a mulțumit în cuvinte calde și adânc simțite, conducerii Societății culturale „Minerul”, pentru darul făcut comunei Ticu, promițând că Ticăanii se vor nizuși să se facă vrednici de această mare binefacere. Dl director Ing. Ioan Fotiade, președintele Soc. „Minerul” (societate culturală formată în cadrele Minelor „Șoreșani”) printr-o cuvântare plină de avânt și pătrunsă de cel mai cald naționalism, arată scopul urmărit de societatea ce conduce, care este înălțarea și întărirea neamului românesc, atât pe teren moral, cultural-național, cât și pe teren economic-industrial.

A urmat apoi un matineu cultural-artistic, organizat de d. inv. dir. E. Maxim, cu elevele și elevii școlii primare din Ticu, desfășurându-se un program prea bogat, din care au reușit mai bine resitățile de poezii (Ioan Maxim cl. IV, Ana Pușcaș cl. VII, V. Pușcaș cl. VI, aceasta din urmă a declamat cu mult simțământ „Oltul” de Goga) și bucățile de teatru. Dintre rolanți remarcăm pe elevii Ioan Pițig, Valeria și Rozalia Pușcaș. Amintim, că cei mai mulți elevi au îmbrăcat costume naționale.

După program s'a aranjat în sala școlii

o petrecere cu joc pentru popor, foarte animată, care a durat până binișor după miezul nopții. S'a dovedit cu această ocazie, că Ticăanii sunt un neam de oameni vioi și plini de mândrie și curaj, însușiri cari îi fac capabili de mari realizări, dacă au conducători buni.

La acest loc trebuie să spunem câteva cuvinte despre localul școlii din Ticu. Este o clădire impunătoare, cu etaj, având 2 sale mari pentru învățământ și locuință pentru director, precum și a 2-a locuință la parter, care poate fi închiriată. Această școală frumoasă care ar face elaste oricărei comune, a fost clădită de Ticăanii cu mari jertfe materiale, la sfatul și stăruința fostului paroh, de pie memorie, Emil Marcu. Localul a fost de curând renovat și reparat radical, prin sprijinul însemnat acordat de Minele „Șoreșani”. Într-una din salele mari, a fost instalată Casa Culturală, înzestrată de Minele „Șoreșani” (tot „Minerul”) cu mobilier corespunzător, cu bibliotecă bogată, aparat modern de Radio, dulap de farmacie pentru primul ajutor, iecane și tablouri frumoase și aume alese ș. a. m. d.

Intellectualii adunați la serbare în număr considerabil, din comunele învecinate și ehiar din depărtări mai mari (Cluj, Hida) au fost invitați de Dna și Dl preot Al. Fărcaș la o bogată și ospitalieră masă de seara într-o încăpăre a școlii. A domnit în tot decursul mezei o ezidă atmosferă de înfrățire românească, oaspeții abia putându-se hotări să se despartă spre miezul nopții.

Am remarcat din numeroasa asistență pe dd.: Dr. Tr. Denghel, primpretor, Aghireș-Cluj; Mișu Pop și Dna, ing. silvie Hida; Locot. Popescu V. Cluj; Pr. V. Ferghete, Dâncu; Ing. Ioan Fotiade cu Dna; Al. Marcu, adm. Minele „Șoreșani” cu Dna; Gh. Sarca, șef-controlor cu Dna; Ing. I. Illes cu Dna; R. Holitzer, casier M. „Șoreșani” cu Dna; Ing. I. Pușcaru, Ing. St. Ionescu, inv. dir. Aug. Dordai, P. Dulhaz, G. Potra, V. Ursu, I. Crișan, I. Codreanu, Poenaru, Dârlea, Lăcătoș, funcționari M. „Șoreșani” ș. a.

Exprimăm credem, unanima și sinceră dorință a populației acestei regiuni, ca Soc. Minelor „Șoreșani” să-și ducă înaintea, cu acelaș elan și zel opera începută, spre binele și fericirea nației românești.

Correspondent

Din Rupea

În zilele de 23—27 Octomvrie a. c. s'au ținut în parohia noastră misiuni pentru popor de către Preacuvioșia Sa P. ar. ieromosah Leon I. Man, egumenul Mănăstirii Moisiu din Maramureș. Credincioșii fiind pregătiți din bună vreme, au luat parte în număr complet la toate serviciile oficiate și la toate predicile rostite.

Este de notat împrejurarea că deși 2 zile din timpul sf. misiuni au fost zile de lucru, totuși credincioșii au înțeles de la început, să se transforme și pe acelea în adevărate zile de sărbătoare, ascultând cu drag învățăturile p. ar. misionar, care și de astădată s'a dovedit un neîntrecut orator bisericesc.

Cu acest prilej s'au mărturisit și s'au cuminecat 294 persoane. La mărturisiri a dat ajutor și p. ar. Tiberiu Ursu din Homorod.

Încheierea s'a făcut Duminică după masă în 27 Oct. când Preacuvioșia Sa a dat binecuvântarea papală peste toți cari au luat parte la sf. misiuni.

Pentru Biserica gr. cat. română din Rupea, care a fost complet renovată în anul trecut, — în timpul din urmă s'au făcut următoarele donațiuni: Familia Pavel Elveș un rând de ornate bisericești în valoare de Lei 4.000, Dna

Domnica Pănuț un covor lung de 16 metri în valoare de 2.400, Vasile Ardelean și soții un prapor de mătase în valoare de Lei 3.000, Alexandru Stoica, Elisaveta Haizea și Victoria Stoica o pereche de cununi pentru miri în valoare de 1350, Frații Stoica 2 sfeșnice pentru masa altarului în valoare de Lei 1.400 și Gheorghe Șoană cu soția Ana o cruce în valoare de Lei 1.000.

Curatorul bisericesc exprimă și pe această cale mulțumiri tuturor donatorilor.

Eugen Clungan
paroh

Iubileul de 50 ani al băncii „Mureșana” din Reghin

Frumoasă sărbătoare au avut locuitorii din Reghin și jur marți la 29 Octombrie 1935. S'au împlinit atunci 50 de ani, de când o seamă de cărturari din Reghin au ținut prima adunare de constituire a băncii „Mureșana”. Intemeietorii au fost: Dr. Patriciu P. Barbu avocat Reghin întemeietat pentru procesul memorandumului, Basiliu Raftu fostul protopop gr. cat. al Reghinului mort ca rector al Seminarului Teologic din Blaj, Galaction Șagdu fost protopop ortodox al Reghinului mort ca asesor consistorial în Sibiu, fostul comerciant de organe macedonice Ioan Marinoviciu din Reghin, Iosif Fincu fost notar com. Deda, Dr. Absolon Todea fost adv. Reghin, Petru Ciobotar preot pensionar gr. cat. Reghin-sat, Basiliu Pop Harșian fost avocat Sibiu și Gheorghe Maior fost învățător-director Reghin. Interesant e că banca „Mureșana” este după vechime a patra bancă din Ardeal, cea dintâi fiind „Albina”, care a fost și mama tuturor celorlalte bănci ardelen.

Sărbătoarea a început cu o parastas slujită în amândouă bisericile românești din Reghin pentru întemeietorii băncii, dintre cari singur pâr. Petru Ciobotar mai trăiește ca pensionar în Reghin-sat.

La orele 11 s'a ținut adunarea generală festivă în sala de ședințe a primăriei Reghin, prezidată de dl Dr. I. B. Popescu primarul orașului Reghin și președintele Consiliului de Administrație a Băncii „Mureșana”. Mai întâi a vorbit dl Dr. I. B. Popescu, deschizând ședința și salutând pe cei prezenți. Urmează la cuvânt dl Dr. Ioan Harșian avocatul Băncii „Mureșana”, care arată cum s'a ținut întâia adunare generală de constituire a băncii la 29 Octombrie 1885 în școala primară gr. cat. din Reghin și cum s'a subscris cel dintâi capital de 20.000 floreni valută austriacă constând din 400 acțiuni de câte 50 floreni.

Interesantă a fost vorbirea dlui director executiv al Băncii, Gheorghe Maior, care a arătat întreaga istorie a Băncii. Din capitalul dela început, de 20.000 floreni s'a ajuns astăzi la capitalul de 5 milioane Lei pe care-l dețin 236 acționari. Fondul de rezervă al Băncii este de 340.000 Lei, iar depunerile spre fructificare fac Lei 3.500.000. Banca „Mureșana” — spune dl Maior — a fost o bancă oăstă, care totdeauna a dat mai mari procente pentru banii depuși de către biserici și școli, decât pentru banii depuși de particulari. Imprumuturi dela alte bănci „Mureșana” are 29 milioane Lei, la 67 mii de înși. Sucursale a avut la Gurghiu, Teaca și Band, acuma însă nu mai are decât una la Dicioșanmărtin. Căse are trei, lâng'olaltă, la Reghin, și una la Dicioșanmărtin. „Mureșana” — continuă domnul director Maior — a scăpat sute și mii de moșii românești din ghiarele străinilor și dela dobă, așa că în privința aceasta are vredniea neperitoare. Iară dela întemeierea ei până astăzi a dăruit, spre scopuri de binefacere, nu mai puțin de 1.420.000

De pe frontul din Africa

Trupele italiene înaintază spre orașul Makalle fără ca abisinienii să li-se opună. Divizia de cămăși negre (numită astfel după uniforma fascistă) după o înaintare fulgerătoare a ajuns la localitatea Debrasian.

În apropierea orașului Gorahai aeroplanelle italiene au deschis zilele trecute un bombardament puternic, în decursul căruia au murit 30 de femei și 15 copii.

În regiunea Ogaden, abisinienii au atacat armata italiană. Au fost respinși însă cu pierderi însemnate, rămânând pe câmpul de bătaie peste 3500 de soldați.

Negusul vrea să plece la cartierul general

Împăratul abisinian a hotărât să plece la Dessie, unde se află instalat marele cartier al armatei abisiniene. Înainte de a pleca a trimis un curier să vadă cum e drumul. Acesta s'a întors spunând că e foarte greu de străbătut deoarece șoseaua este împănită de războinicii diferitelor triburi cari, însoțiți de femei și copii, se îndreaptă spre Dessie.

Abisinienii aveau îngropate o mulțime de arme, îngropate încă de pe vremea împăratului Menelik. Acestea erau îngropate cu legământ să nu fie desgropate decât în caz de primejdie foarte mare. Negusul a poruncit să fie desgropate și să fie date soldaților rezerviști.

Lei. Directori executivi au fost: Dr. Patriciu P. Barbu, Iosif Popescu, Ioan Varga și Gheorghe Maior.

Au mai salutată Banca „Mureșana” președintele Porubski dela Târgu Mureș, directorul Cioran dela Sucursala Băncii Naționale dela Tg. Mureș; președintele „Solidarității” dela Sibiu Dr. Constantin Pop, directorul Budin al Sucursalei „Albina” dela Tg. Mureș, Dr. Emil Dandea primarul orașului Tg. Mureș în numele consiliului de administrație al băncii „Toplițana”, Pleșch directorul băncii săsești din Reghin, Mislinger directorul băncii ungurești din Reghin, iară dl Varga Ioan, directorul filialei „Mureșana” din Dicioșanmărtin, citește pe urmă telegrama de felicitare cari s'au trimis M. Sale Regelui, dlui prim-ministru Gheorghe Tătărașcu, dlui Stelian Popescu directorul ziarului „Universul” care este și președintele Ligii Antirevizioniste, și guvernatorului Băncii Naționale din București.

S'a dat pe urmă un banchet, în sala restaurantului „Trăția”, la care s'au ținut o mulțime de toasturi.

Dorim ca banca „Mureșana” să-și continue și în viitor frumoasa sa activitate, spre binele patriei, al neamului și al celor două biserici naționale.

Riporter

Negusul certat cu șeful bisericii și cu un ministru

În fruntea bisericii abisiniene se află un oarecare Abuna Ciril, pretin până acuma și sletnic apropiat al împăratului. Acesta a poruncit șefului bisericii să proclame războiul sfânt pentru eliberarea orașului sfânt Axun. Șeful bisericii s'a împotrivit, de unde ceartă mare s'a pornit între ei. În surghiun n'a fost trimis deoarece șeful bisericii face parte dintr'un trib care e de mare ajutor împăratului.

În același timp Negusul s'a supărat pe fostul ministru Galzel Esabcer. Acesta a primit ordin să întărească frontiera din Ogaden. A fost judecat la Adis-Abeba și a fost găsit vinovat că în loc să îngrijească de frontieră a îngrijit numai de sine și pe lângă aceea a furat și niște bani. A fost condamnat la moarte și încă în aceeași zi a și fost spânzurat.

Italianii au început ofensiva generală

În întreaga regiunea Tigre a început ofensiva generală italiană. Guvernator peste provincia Makalle a fost numit Rasul (prințul) Gugsu, acela care a trădat pe abisinieni. El e tare nerăbdător să ocupe orașul Makalle, de unde e originar, mai ales că a auzit că populația orașului suferă din pricina trădării sale.

Deocamdată abisinienii se retrag mereu. În apropierea orașului Makalle se opresc căci acolo au de gând să dea o mare bătălie. De altfel ei luptă în așa fel încât să prindă pe italieni cât mai în inima țării, în ținuturile necunoscute străinilor, unde lupta pentru ei va fi cu mult mai ușoară.

Grecii doresc să aibă rege

După ce s'a sfârșit revoluția din Grecia care a avut loc primăvara trecută, s'a pus mereu întrebarea dacă e bine ca poporul grec să meargă mai departe cu președinte de republică în frunte, ori ar fi mai bine să fie chemat pe tron fostul Rege George care deocamdată e în Anglia.

Guvernul țării a cerut poporului grec să se rostească: ce vrea, președinte de republică ori Rege. Duminică trecută cetățenii țării s'au prezentat la vot rostindu-se pentru Rege. Un milion 527 de mii cetățeni au cerut aducerea în țară a Regelui George, iar 32 de mii au cerut ca țara să rămână mai departe republică.

Generalul Condylis, primul ministru de acum, a adresat o telegramă Regelui George anunțându-l despre rezultat. Acesta a răspuns printr'o scrisoare adresată poporului grec, spunând că chemat

fiind, prin ajutorul lui Dumnezeu și voința poporului grec, se va întoarce să-și reia tronul, nefiind supărat pe nimenea.

Regele George se va întoarce în țară la 17 Noemvrie. Din Grecia a plecat o delegație care îl va însoți în drumul spre țară.

Austria nu se astâmpără

Dela războiu încoace Austria a dat multă bătaie de cap bărbaților politici din Europa. Odată se apropia prea tare de Italia, altădată de Germania. Totdeauna erau nemulțumiri cu aceste prilejuri.

Un partid destul de puternic are de gând să scoată dintre vechituri tronul imperial și să așeze pe el pe Otto de Habsburg. În anul acesta s'a produs multă frământare pe aceasta temă, căci multe țări au declarat că ele nu se pot împăca, nici în ruptul capului cu așa ceva.

Mai nou a început să fluture iar steagul lui Otto. Un fost ministru de războiu a declarat într'un discurs, de față fiind și primministrul Schuschnigg, că fiecare zi cu care se întârzie întoarcerea lui Otto pe tronul Austriei e o pagubă pentru țară. Zilele ce vin se va arăta dacă acesta e numai un glas singuratic, ori e un curent din țară.

Un glonte vrășmaș a nimerit pe primministrul Chinei

În prima zi a acestei luni a fost împușcat primministrul Chinei, d. Wang-Cing-Wei. În clipa când se fotografia împreună cu alți miniștri, un tânăr din spatele aparatului a tras cu un revolver mai multe gloanțe, răbindu-l în piept.

Cel care a tras a luat-o la fugă. Poliția l-a urmărit și, silită fiind, a tras gloanțe după el. El a fost răpus și a murit înainte de a putea spune dacă a fost îndemnat de cineva sau nu și de ce a tras. El e un tânăr de 20 de ani, în serviciul unor ziare.

Primul ministru a fost operat și se pare că va scăpa cu viață.

Pregătiri în vederea deschiderii Parlamentului

Sâmbăta viitoare va avea loc un consiliu de miniștri prezidat de d. primministrul Tătărescu. Atunci se va stabili programul de lucru pentru sesiunea Parlamentului ce trebuie să se deschidă săptămâna viitoare. Între primele legi ce se vor vota e aceea a schimbării legii administrative de până acum.

Luna viitoare se va ține alt consiliu de miniștri, sub președinția M. Sale Regelui, în care miniștrii își vor spune proiectele de legi ce le vor aduce în sesiunea ce începe.

Guvernul nu permite adunările pregătite pentru ziua de 14 Noemvrie

În ultima săptămână s'au tulburat puternic apele politicii interne a României. Se știe că partidul național-țărănesc a anunțat, cu mult înainte, că în 14 Noemvrie va ține o mare adunare politică la București, așa cum au vrut să țină și liberalii acum sunt doi ani când au ajuns la putere.

Între timp a anunțat și partidul dlor A. C. Cuza și Oct. Goga că și dânsii își vor chema, pe aceeași zi, membrii în Capitala țării. Amândouă partidele au început pregătiri, s'au închiriat chiar și vagoanele cari trebuiau să ducă pe partizani la București. Se spunea că dnii Cuza și Goga țin adunarea ajutați fiind de guvern tocmai pentru ca să slăbească din puterea partidului național-țărănesc, de ale cărui forțe se teme. O gazetă scria că dl Anghelescu, Ministrul Instrucțiunii, ar fi spus la Sibiu, împotriva guvernului, că n'are bani când e vorba de școală dar în schimb a dat 30 de milioane pentru adunarea partidului dlor Cuza și Goga.

Partidul național-țărănesc a continuat pregătirile în vederea adunării. Iată însă că duminica trecută s'a produs ceva neașteptat. D. primministrul Gh. Tătărescu, a trimis câte o scrisoare atât dlui I. Mihalache cât și dlui Oct. Goga, șefii celor două partide cari au pregătit adunările. În scrisoarea amintită li anunță că guvernul permite ținerea adunărilor, dar nu la data fixată ci dela 17 Noemvrie încolo.

După scrisoarea dlui Tătărescu, d. Goga a depus armele. A răspuns că nu va mai ține adunarea. D. Mihalache a răspuns că pregătirile sunt prea înaintate și de aceea adunarea trebuie ținută. A spus între altele că, afară de dreptul de întrunire, pe care-l garantează constituția țării, partidul național-țărănesc a făcut și multe spese în vederea adunării. A trimis în același timp ordin organizațiilor județene să continue pregătirile în vederea adunării.

Guvernul pe de altă parte a dat ordin c. f. r.-ului să nu dea partidului național-țărănesc nici un vagon. În același timp a poruncit prefecturilor și legiunilor de jandarmi să oprească orice grup care s'ar îndrepta spre București în jurul zilei de 14 Oct.

Așa că oștile stau față'n față. Deoparte partidul național-țărănesc care spune că va ține adunarea cu orice preț, de alta guvernul care spune că nu se va ține.

Nu putem ști ce va ieși. Fapt e că d. Mihalache a cerut M. Sale Regelui audiență care i-a și fost acordată pe ziua de 8 l. c. După audiența aceea conducerea partidului se va sfătui. După sfătuirea, care va avea loc Sâmbătă, se va ști sigur dacă se va ține adunarea sau nu.

DI Titulescu s'a întors în țară

Miercuri, în 6 l. c. a sosit în țară dl Nicolae Titulescu, ministrul de externe al țării noastre. Dsa vine dela Geneva. La Brașov a fost întâmpinat de dnii Inculeț, ministru de interne și Savel Rădulescu, subsecretar de stat la ministerul de externe.

Nu se știe motivul întoarcerii dlui Titulescu, tocmai acum când la Geneva e mai mult de lucru. După unii sosirea dsale e în legătură cu dechiderea parlamentului, care trebuie să se facă săptămâna viitoare, după alții însă dsa trebuie să hotărască asupra unor lucruri din politica internă a țării. Săptămâna viitoare vom cunoaște precis scopul sosirii dsale.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

A fost prins ucigașul prof. Maria Fărcășanu

O profesoară din capitala țării, numită Maria Fărcășanu, soție de colonel, a plecat săptămânile trecute în străinătate. După ce a vizitat câteva orașe mari din Europa, s'a oprit câțva timp la Paris de unde a plecat apoi spre țară.

A doua zi dela plecare, dimineața, un cantonier austriac a găsit alături de linia ferată trupul mort al unei doamne, având o rană deasupra ochiului stâng. Cantonierul a plecat să anunțe autoritățile. După câteva sute de metri de drum a găsit o pălărie de doamnă și o poșetă în care se găseau mai multe acte. Autoritățile au stabilit după actele din poșetă, că moarta e Maria Fărcășanu, profesoară română, plecată dela Paris cu o zi înainte.

Au fost anunțate imediat polițiile din toate țările Europei, întrucât se bănuia că ucigașul nu poate fi decât un răufăcător internațional. Prima bănuială a căzut asupra unui student român, îmbătrânit lăraș ispravă pe la universitatea din Paris. Tatăl său, un pensionar cinstit dela Galați, a spus că nu-și crede feciorul în stare să facă o asemenea ispravă. Cu toate cercetările el n'a putut fi găsit și prins.

La începutul acestei săptămâni, poliția română a primit înștiințare din Berlin că a fost prins adevăratul ucigaș. El este un student ungur, numit Carol Strasser, fiul unui funcționar pensionar dela Budapesta. Tatăl său, un om cinstit și cumpătat, a avut multe necazuri cu copilul, care de 15 ani e înscris la universitate și totuși n'a mai terminat cursurile.

Arestat, Strasser a mărturisit crima, spunând că, după ce a omorât pe profesoară, a jefuit-o de trei mii de franci francezi și de alte obiecte de valoare.

Maria Fărcășanu era profesoară de gospodărie, învățând pe eleve lucru de mână. Ea însăși făcea lucruri foarte frumoase, covoare și lucruri casnice, pe cari le expunea în diferite orașe ale țării. Și la noi la Blaj a fost mai anii trecuți cu o astfel de expoziție. Mai multă lume dela noi a cumpărat covorașe dela expoziția de atunci.

O fabrică se prăbușește peste lucrători. În orașul Rezina (pe malul Nistrului) este o fabrică de ulei. În timp ce fabrica funcționa, duminica trecută, podul clădirii s'a prăbușit sub greutatea materialelor îngrămădite acolo. În clipa prăbușirii s'a produs un sgomot asurzitor. Muncitorii fabricii, peste cari pacostea a căzut pe neașteptate, au fost acoperiți de sfărmiturile podului și de mărfurile și materialele depozitate acolo. Au sârît în ajutor trecătorii și poliția cari au scos de sub dărâmături, morți, pe un muncitor și pe unul dintre proprietari (fabrica avea doi stăpâni). Cei alți muncitori, cu răni mai mici, au fost duși la spital.

A plătit să-l facă descântec. Soția lui Crețu Pavel din Arad a primit într-o zi două țigănci ca să-l facă descântec. Pentru acest lucru țigăncile au cerut 17 mil de Lei și femeia, în prostia ei, le-a dat. După plecarea lor femeia a așteptat ca descântecul să se împlină. Văzând femeia că așteaptă în zadar, s'a dus la poliție și a anunțat întâmplarea. Țigăncile au fost prinse și înaintate parchetului, dar banii au fost cheltuiți între timp.

Primii fulgi de zăpadă. În părțile ardelenne cerul e senin. Soarele lucește pe cer de dimineața până seara, de încălzit însă încălzește puțin, în timpul amiezii. În vechiul regat temperatura e mai scăzută decât pe la noi. Duminică, în 3 Nov., au căzut la Brăila primii fulgi de zăpadă. Un vânt puternic îi împrăștia în toate părțile. Fulgii au încetat, dar cerul e înorat încă, iar aerul s'a încălzit. — În aceeași zi a nins la Galați și Chișinău Nouă (Sudul Basarabiei). Și pe acolo a băut un vânt puternic, venit de peste Nistru, din părțile rusești.

Se apropie ziua de 15 Noembrie. Ne mai despart doar câteva zile de 15 Noembrie. La data aceea, datoriile cari se bucură de înlesnirile acordate de legea conversiunii, vor trebui să plătească rata a treia din datorii. E bine ca fiecare să-și facă datoria la timp, altcum pot veni spese a căror plătire va fi mai grea.

Incasările statului. După socotelile făcute la Ministerul de finanțe, în răstimpul dela 1 Aprilie până la 31 Oct. a. c., statul a încasat 9 miliarde 150 milioane Lei, plus un miliard Lei pentru bugetul armatei. După felul cum e făcut bugetul statului, în fiecare zi trebuie să se încaseze 70 milioane Lei. Incasările făcute până acum dau adecă un deficit (lipsă) de vreo patru miliarde Lei.

O statuă a lui Mussolini pe o stâncă abisiniană. În piața principală a unui oraș abisinian numit Edaga Hamus, cuprins de Italiani, s'a inaugurat săptămâna trecută o statuă înaltă reprezentând pe Mussolini. Statua a fost tăiată în stâncă de un soldat italian, cu aceeași baionetă cu care s'a luptat ziua trecută. Pe ea a săpat, tot cu baioneta, următoarele cuvinte: „celui care reprezintă suprema îndrăzneală și bărbăție“.

Un nebun își omoară mama. Un tânăr din Cluj, numit Alexandru Turdoi, fost industriaș, a fost apucat dintr'odată de nebunie. Cuprins de cumplită boală a luat un ciocan și a lovit în cap, de mai multe ori, pe propria lui mamă. Aceasta a chemat într'ajutor vecinii cari au pornit cu ea spre clinică. Pe drum însă a murit, căci loviturile ciocanului i-au spart feasta capului. Nebunul a fost prins și, legat în cămașă de sârmă, a fost dus la clinica de nebuni. Peste noapte a fost apucat din nou de cumplită boală. Într'un acces puternic, a încetat din viață.

A fost prins ucigașul ciobanului dela Calbor. Într'unul din numerile trecute ale gazetei noastre a fost prins în slove sfârșietorul sfârșit al unui cioban din munții Făgărașului, ucis mișelește, de mână necunoscută, în tainica singurătate a munților și a nopții. Dumnezeu cel care toate le vede și care, mai curând ori mai târziu toate le descoperă și le răsplătește după dreptate, a descoperit pe ucigaș. El este soldatul Moise Aldeș, din com. Boholț, jud. Făgăraș, soldat în batalionul grăniceresc dela Hălchiu. În noaptea în care a săvârșit fărâdelegea a plecat la Rodbav unde a întâlnit pe paznicul de noapte cu care a stat de vorbă. Săptămâna trecută, fiind în concediu, a fost la o moară din Voila. Aici a întâlnit pe

paznicul din noaptea crimel care l-a recunoscut și a anunțat postul de jandarmi. Arestat, el a recunoscut crima, dar spune că a fost plătit cu o mie de Lei de un nepot al ciobanului ca să-l moștenească. — Când citești asemenea știri, cutremurat te gândești: Câtă păgânătate, Doamne, încă pe pământ.

S'a căsătorit cu două femei. Un oarecare N. Pițigol din jud. Argeș s'a căsătorit cu femeia Maria Șelcaru din comuna Bradu, jud. Sibiu. Fără să fie despărțit de femeie, s'a dus într-o comună din județul său de naștere și acolo s'a căsătorit cu alta, numită Luiza Tamiro. S'a descoperit însă că e căsătorit de două ori și astfel Tribunalul din Sibiu l-a condamnat la trei luni închisoare.

Cel mai mare porc din lume îl avem noi Românii. Are patru ani și cântărește 700 kg. A fost crescut la o fermă din Cluj iar săptămâna trecută a fost dus la București, la Ministerul de domenii, unde zace toată ziua cu nasul în tărâțe, orbit de grăsime, neputînd să se mai ridice pe picioare. Îngrijitorii speciali se ocupă de el, ca să se poată stabili cât poate fi îngrățat un porc de rasa lui.

La Paris a început procesul Stavisky. Sunt doi ani acum de când un jidan lăscut a încurcat oamenii politici ai Franței, încurcându-se la urmă și el. A făcut înșelăciuni de sute de milioane franci, amestecând în afacerile lui miniștri, deputați, primari de orașe mari, judecători și procurori. Sfârșitul însă l-a ajuns și pe el. A fost împușcat în ajunul Crăciunului de acum doi ani. Impotriva tovarășilor săi s'a pornit proces. Doi ani de zile au durat cercetările, așa, că procesul a fost început numai săptămâna trecută. Sunt 25 de acuzați. Dosarul are 50 de mii de pagini și cântărește 500 de kgr. Sunt citați 250 de martori, printre cari trei foști prim-miniștri, doi foști miniștri și câțiva deputați. Se pare că desbaterile vor trece de o lună.

S'a căsătorit la 108 ani. În localitatea Stanislavov din Galiția s'a celebrat de curând o nuntă a cărei veste a trecut granițele țării. Dece? Iată motivul. Mirele, un țaran numit Mordachov Cyta are 108 de ani fiind cel mai bătrân țaran din Polonia. Asta este a șasea căsătorie în viața lui. Mireasa numără nu mai puțin de 75 ani.

Un țaran se luptă cu un urs. Un gospodar din Piatra Neamț, numit Vasile Sergentul, s'a pierdut boii. L-a căutat mai întâi într-o pădure din apropiere unde pășteau de obicei. Înainte de a întâlni boii însă, a întâlnit un urs într'un smieurluș. Ursul, foarte mare, a sărit la țaran. Acesta nu s'a înfricoșat și a pocnit puternic cu muchea toporului în creștetul ursului care cu laba întinsă l-a tras o fășie de carne de pe umăr. S'a încins apoi o luptă plept la plept, din care învingător a ieșit țaranul reușind, cu lovituri de topor, să omoare pe urs.

Un nebun aprinde 20 de case. În lunile din urmă au ars vreo 20 de case mari, cu etaje, la New-York. Poliția s'a pus la pândă căci toate se aprindeau cam în același fel. Săptămâna trecută a fost prins cel care pune focul. El e un nebun care are această boală. Obişnuia să dea foc unui cărucior de copii în care pune anumite materii arzătoare. Căruciorul era așezat apoi sub un coridor al casei. Nebunul a fost dus la un spital.

x Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANK SÖHNE S. A. R. pentru industria produselor de cafea, București-Brașov.

Cunoștințe folositoare

Pomii roditori

— Nucul —

Fiecare om, până trăiește să îngrijește să adune ceva avere, pe care s'o lase moștenire fiilor sau nepoților. Nu poate să fie o avere mai mare, decât o grădină cu pomi roditori. Cine are poame, are hrană, are dulceață și are leacuri, dacă suferă de vre-o boală.

Intre toți pomii roditori pe cari omul îi are în grădină, cel mai prețios este *Nucul*.

Nucul nu e de pe la noi. E adus din Persia. În Europa se cultiva din vremurile celea mai vechi.

Este un arbore mare și frumos. Frunzele sunt mari, în formă de peană și au un miros puternic. Florile sunt mătăsoase, iar fructele, *nucile* au un miez bun de mâncat.

Nucul crește bine în toate părțile țării noastre. Nu alege pământul. Se desvoltă chiar și în pământul vâros și pietros. Numai pământul prea umed, nu-i prieste. Nucul își trimite rădăcinile adânc în pământ și dacă găsește umezeală prea multă, suferă. De aceea pentru nuc e bun pământul în care apa se scurge ușor.

Nucul nu alege nici ținutul. Crește bine atât la munte cât și la deal și la șes. Ii place însă mult în ținutul deluros, unde se găsește și vie.

Nu e bine să se planteze nucii pe locurile cu fața spre miază-noapte, căci brumele și înghețurile târzii nimicesc rodirea.

Nucul se înmulțește prin semințe. Alți pomi roditori, înmulțiți prin semințe, se sălbătăcesc, nucii însă își păstrează toate însușirile bune. Nucile de sămânță trebuie alese, din celea mari, cu coaja subțire și miezul alb.

Nucile se samănă toamna. E de ajuns un strat de pământ desfundat, în care se pun câte-va rânduri de nucii, la depărtare de o palmă, nucă de nucă și două palmi între rânduri. Primăvara răsar și nu mai trebuie decât prășite să nu-le năpădească buruienile.

În anul al doilea, trebuie răsădiți. Nucii nerăsădiți, cresc încet și rodesc foarte târziu. Nucii își desvoltă foarte mult rădăcinile. Prin răsădire însă se taie o parte din rădăcini și astfel se regulează creșterea.

Bătrânii spun, că acela e nuc bun și dă repede rod, care crește din nucle furată de cioară sau din nukul sub care s'a pus un hârb ori o lespede de piatră. Și e foarte adevărat, căci nukul răsărit unde-va departe, din nucle furată de cioară, se scoate și să răsădește în grădină, iar hârbul ori lespede, opreso rădăcinile se crească prea mult în pământ.

Răsădirea nucilor se poate face toamna sau primăvara. Când se răsădesc toamna, trebuie să se îndese bine pământul în jurul trunchiului și să se pună deasupra un strat gros de gunoi, pentru ca să nu înghețe rădăcinile, dacă iarna ar fi geroasă. Gropile în care se vor sădi nucii trebuie făcute cu vre-o 4—5 săptămâni mai de grabă. Sădirea de toamna se face în Noemvrie. Pentru sădirile de primăvară, gropile se fac din toamnă. Depărtarea dintre gropi trebuie să fie de 12—15 m. pentru ca să nu facă umbră altor pomi.

După sădire nu cere îngrijiri deosebite, nici stropiri, nici tăieri. Dacă totuși trebuie să se taie vre-o creangă, aceasta să se facă numai vara, căci având măduva groasă, iarna poate ușor să înghețe.

Nukul începe să rodească la 15 ani. Rода cea mai mare o dă între 40—80 ani. Un nuc trăiește până la o sută de ani.

De aceea cel ce plantează nucii să fie sigur, că va lăsa copiilor o foarte bună moștenire.

Ion Popu-Câmpeanu

Ziua economiei sau a crutării

În ultima zi a lunii Octomvrie, se sărbătorește, pe întreg rotogolul pământului, ziua economiei. În fiecare școală dascălul și profesorul arată însemnătatea zilei acesteia și puterea economiilor, a crutărilor făcute. Arată adevărata zicală românească „bani albi pentru zile negre“.

Nimic nu poate fi mai frumos, în această privință, decât pilda micilor școlari, cari, alături de dascălul lor, fac economii zi de zi. La terminarea școlii se trezesc cu un capital adunat, care le este de mare folos.

Instituția, la care se face depunerea economiilor, funcționează pe lângă fiecare oficiu postal din țară. Ea se numește Casa Națională de Economie. La ea se adună economiile tuturor oamenilor cari se gândesc la ziua de mâine.

Astăzi încrederea în bănci a dispărut aproape cu totul. Ele, după cum am arătat în alt articol, au fost distruse de criza puternică de lichiditate pe toate terenurile. Astfel că singura încredere ce ne-a mai rămas este în Casa Națională de Economii. Sigur această instituție mai acordă astăzi dobândă după banii depuși. Instituție garantată de stat, așa că economiile depuse la ea sunt sigure și secrete.

Această instituție e la îndemâna fiecăruia. În fiecare sat funcționează posta, pe lângă care se află. Aci un funcționar stă la îndemâna noastră, pentru a ne da îndrumările de lișă. Depunerile până la 50 lei se fac cumpărând niște timbre, iar când ajungem la această sumă, primim un libret în care sunt scrise economiile depuse. De acum depunerea economiilor se face în acest libret. În baza acestuia putem ridica banii dela orice oficiu postal din țară.

Pildă bună este pățania unor țărani la

un târg. Se zice că la un târg de țară s'au dus mai mulți țărani, să-și vândă vitele. Târgul fiind bun, oamenii au avut norocul să-și vândă toate vitele. Unul dintre ei avea drepttovarăș de drum pe copilul său de școală. Copilul, văzând o sumă mare de bani la tatăl său, i-a zis: tată, depune Dia banii aceștia la Casa de Economii, pentru ca să nu-i pierzi, sau în drum spre casă să nu ți-i fure hoții. Tatăl copilului auzind sfatul bun, a pornit împreună cu el, de a depune banii la postă, la Casa de Economii. Seara, așezați cu toții în căruță, s'au îndreptat spre casă, însoțiți de copil și de alți oameni din sat, cari, văzându-și vitele, se reîntorceau și ei acasă.

În drum spre casă, la ieșirea dintr-o pădure, au fost opriți de hoți și jefuiți de ultimul ban ce-l aveau. Le-au luat totul, rămânând doar cu viața.

Țăranul cuminat, ascultând povestea bună a copilului său, auzită din gura dascălului lor, a rămas cu banii depuși la postă, dar cu libretul luat de hoți. Ajungând acasă și ducându-se la postă, să spună cele întâmplate cu libretul său de economie, i-a spus: banii ăstia sunt siguri, așa că, în baza acelui libret, ferat, nimeni nu va putea ridica banii Dvoastră. Avizându-se toate oficiile postale despre acest furt, nu peste mult timp, hoții prezentându-se cu libretul să ridice banii, au fost prinși și arestați, iar libretul restituit proprietarului. Restul țărănilor au rămas de pagubă, căci hoții întrebuințaseră banii furati. Frumoasă pildă pentru uauul fiecare din cei ce țin banii în șepșarele sau buzunarele lor.

Acelaș lucru se poate întâmpla cu banii de pe fondul lăzilor sau cu banii imprumutați vecinilor, pe cari nu-i mai poți vedea niciodată.

Economiile făcute depunându-le la Casa de Economii. Faceți economii zi de zi pentru a avea un ban la bătrânețe. Faceți economii pentru fiii dvoastră, înzestrându-i în modul acesta cu o zestre părințească și cu o pildă grăitoare pentru viață.

La aceasta Casă de Economii sunt depuse, astăzi, peste 2 miliarde lei, bani siguri și producători de dobândă.

Cu cât o țară va avea catățeni mai crutători, cu atât va fi mai puternică și cu atât

va recurge mai puțin la împrumuturi din străinătate. O țară cu economii mari făcute de cetățenii ei, va fi de sine stătătoare, și va propăși pe toate căile.

Cine vrea, poate face economii pentru salvarea sa și a țării sale.

Olimpiu I. Barna

A merge la biserică, a asculta sfânta evanghelie și a nu o înțelege, nu este bine. S'ar cuveni ca fiecare credincios să se străduiască a înțelege sf. evanghelie, ceea ce însă nu se poate altfel decât citind o tâlcuire bună a acesteia.

În limba românească încă nu a apărut nici o tâlcuire a sf. evanghelii ce se citește la sărbătorile de peste an. De aceea fiecare credincios ar trebui să-și cumpere Nr. 9 din Cărțile Bunului Creștin,

Tâlcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an

scrisă de *pdr. profesor Iuliu Maior*.

Această broșură cuprinde 212 pagini, având la început textul evangheliei, apoi tâlcuirea stih de stih a tuturor greutăților, iar pe urmă câte o scurtă aplicare formă de predică.

Cereți-o dela Librăria Seminarului din Blaj sau dela oricare altă librărie din țară. Prețul este 25 Lei + 2 Lei porto postal. Ceice comandă 10 cărți deodată, nu mai plătesc porto postal, ci mai primesc și un exemplar în cinste.

Redactor: IULIU MAIOR

**Cărucior de copil,
modern, de vânzare la**

(344)

HOTEL TRANSILVANIA

Sub tipar!

Sub tipar!

Calendarul dela Blaj pe 1936

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

— Mai ieftin ca totdeauna! —

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am satorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte Calendarul dela Blaj, care-l prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.